

Sygnatura akt I C 1209/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Konin, dnia 03-09-2014 r.

Sąd Okręgowy w Koninie Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Jan Bartniak

Protokolant: st. sekr. sąd. Stella Michalska

po rozpoznaniu w dniu 03-09-2014 r. w Koninie

sprawy z powództwa **D. K.**

przeciwko (...)

o zadośćuczynienie z tytułu wypadku komunikacyjnych

1. zasądza powodowi D. K. od pozwanego (...) kwotę 68.000 zł (sześćdziesiąt osiem tysięcy złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 25 lutego 2014 roku.
2. oddala powództwo w pozostałej części.
3. nakazuje pobrać na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Okręgowy w Koninie) tytułem kosztów sądowych od pozwanego kwotę 2.800 zł (dwa tysiące osiemset złotych).
4. zasądza powodowi od pozwanego tytułem kosztów procesu kwotę 4.054,23 zł (cztery tysiące pięćdziesiąt cztery złote i 23/100).

SSO Jan Bartniak FORMTEXT

Sygn. akt I C 1209/13

UZASADNIENIE

Powód D. K. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) kwoty 80.000 złotych wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 16.08.2013 r. do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia oraz o zasądzenie kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że w dniu 8.03.2013 r. ok. godz. 21:15 na (...) w miejscowości P. M., doszło do wypadku. Kierujący samochodem ciężarowym marki M. (o nr (...)) H. W. utracił panowanie nad torem poruszania się i uderzył w bariery energochłonne rozdzielające przeciwległe jezdnie, co skutkowało niekontrolowanym przemieszczeniem w obrocie w lewo i blokowaniem jezdni w poprzek. W jego pojazd uderzyły jadące w tym samym kierunku, pojazd ciężarowy marki F. S. kierowany przez powoda i samochód marki (...) kierowany przez G. K.. Wskazano, że prowadzone postępowanie przygotowawcze potwierdziło sprawstwo H. W. i to, że żaden z pozostałych uczestników zdarzenia nie przyczynił się do jego zajścia. Powód podał, że zgłosił szkodę pozwanemu, z którym sprawca szkody miał umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej i postępowanie likwidacyjne zakończyło się przyjęciem przez pozwanego odpowiedzialności za skutki zdarzenia i wypłatą kwoty 12.000 zł tytułem zadośćuczynienia. Powód

kwestionuje wysokość otrzymanego świadczenia, gdyż jest ono nieadekwatne do rozmiarów doznanej krzywdy oraz poniesionego uszczerbku na zdrowiu, wymagającego leczenia w W. S. Z. w. K.. Dodatkowo wskazano, że przedmiotowy wypadek całkowicie odmienił życie powoda, gdyż został on skazany na długotrwałe leczenie oraz rehabilitację, i wymagał całodobowej opieki (k.2-6).

W odpowiedzi na pozew (...) wniosło o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powoda kosztów postępowania według norm przepisanych.

Pozwany przyznał, że w ramach umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej kierującego pojazdem m-ki M. jest zobowiązany do naprawienia szkody na zdrowiu powoda będącej następstwem wypadku komunikacyjnego z dnia (...). i niespornym jest, że pozwany wypłacił powodowi kwotę 12.000 złotych. Żądanie kwoty dochodzonej pozewem, pozwany uznał za rażąco wygórowane i nieuzasadnione, gdyż powód (w ocenie pozwanego) nie wykazał, że rodzaj doznanych w wypadku obrażeń ciała, czas trwania cierpień fizycznych i psychicznych, uciążliwość leczenia i rehabilitacji, rokowania na przyszłość oraz trwałe/długotrwałe uszczerbek na zdrowiu uzasadniają przyznanie wyższej kwoty (vide k.92 akt). Pozwany zakwestionował również żądanie odsetek od dnia 16.08.2013 r. gdyż okoliczności wypadku z udziałem 3 pojazdów były sporne stąd oczekiwano na uzyskanie opinii biegłego sądowego z dziedziny rekonstrukcji wypadków. Dodatkowo podano, że przy zgłoszeniu szkody powód nie przedłożył wielu istotnych dokumentów. Jak podano uzupełnienie dokumentacji nastąpiło w piśmie doręczonym pozwanemu w dniu 19.11.2013 r. a decyzję o przyznaniu zadośćuczynienia wydano w dniu 3.12.2013 r., co nie uchybiało 14-dniowemu terminowi (k.91-93).

Sąd ustalił, co następuje :

W dniu 8.03.2013 r. w P. (gmina W.) na (...) (...) miał miejsce wypadek drogowy, w którym H. W. kierując samochodem ciężarkowym – solarką, marki M. o nr (...), jadąc w kierunku K. nie zachował ostrożności na śliskiej nawierzchni jezdni, nie dostosował techniki jazdy do panujących warunków drogowych skutkiem czego utracił panowanie nad pojazdem, zjechał na lewą stronę drogi, gdzie uderzył w bariery energochłonne, w który to stojący w poprzek jezdni pojazd uderzył powód D. K., kierujący samochodem ciężarowym marki (...) o nr (...), a następnie kierujący samochodem osobowym marki (...) o nr (...) G. K.. W następstwie zdarzenia wszczęto postępowanie karne przeciwko H. W. o przestępstwo z art. 177 § 1 kk i art. 177 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk. (bezsporne, nadto : notatka urzędowa – k.9-10, fotografia aktu oskarżenia – k.10-17, opinia dla sprawy (...)). Na miejscu wypadku powód stracił przytomność. Po odzyskaniu przytomności powód zgłaszał ból głowy (dowód : karta medycznych czynności ratunkowych – k.37). Powód został przewieziony do W. S. Z.w K. z urazem czaszkowo-mózgowym oraz w stanie zagrożenia życia. Do dnia 11.03.2013 r. przebywał na (...) a następnie został przekazany do O. N., na którym przebywał do dnia 15.03.2013 r. W trakcie pobytu stwierdzono u niego „stan po urazie głowy i uogólnionym. Utrata przytomności. Liczne złamania kości czaszki. Krwiak przymózgowy nie wymagający operacji. Stłuczenie płata czołowego prawego. Obrzęk mózgu. Liczne otarcia naskórka na twarzy. Osłabienie słuchu ucha lewego” (dowód : dokumentacja lekarska – k. 36,38-47,49-55,66). Po opuszczeniu szpitala powód kontynuował leczenie korzystając z poradni ortopedycznej, laryngologicznej oraz rehabilitacyjnej (k.68-75).

W okresie od 9.04.2013 r. do 12.04.2013 r. powód przebywał w (...) im. K. M. w P. na O. K. (...) (...) z rozpoznaniem złamania kości czołowej oraz stropu prawego oczodołu i diplopii przy patrzeniu w stronę prawą. Został zakwalifikowany do zabiegu, przy czym odstąpiono od niego z powodu opryszczki wargi dolnej i powód został wypisany do domu w stanie ogólnym dobrym z zaleceniem kontroli po remisji opryszczki wargi dolnej (dowód : dokumentacja lekarska – k.48, 56-65). Powód korzystał również ze (...) (dowód : k.67).

Po pobycie w szpitalu przez okres 2-3 tygodni powód nie był w stanie przygotować sobie posiłku, miał problemy przy siadaniu, obracaniu się, z załatwianiem potrzeb fizjologicznych. Przez 2-3 miesiące korzystał z pomocy rodziców przy poruszaniu się, gdyż miał ograniczone ruchy (dowód : zeznania powoda – k.112v).

Dotychczas powód nie był operacyjnie leczony i po opuszczeniu szpitala nie korzystał ze zwolnienia lekarskiego z pracy, gdyż zatrudniony był na podstawie umowy o pracę na czas określony. W czerwcu 2013 r. podjął pracę jako pracownik

(...) w K. i był zatrudniony na okres 3 miesięcy. Od września 2013 r. do kwietnia 2014 r. pracował jako pracownik (...) (...) (...). Jego praca polegała na kierowaniu wózkiem widłowym (dowód : zeznania powoda – k.112v). Aktualnie powód pracuje (...) w (...) w K. z wynagrodzeniem wynoszącym ok. 1.500-1.600 zł netto. Praca polega na obsłudze maszyny, która dokonuje gięcia rur na potrzeby E. K.. Jest wykonywana w hałasie, przy towarzyszącej pracy spawarek, szlifierek i w warunkach szkodliwych dla zdrowia (dowód : zeznania powoda – k.140-141).

Po kilku miesiącach od wypadku, powód zaprzestał stałych wizyt u lekarzy specjalistów i od czasu konsultacji okulistycznej z 4.07.2013 r. nie podejmował leczenia ambulatoryjnego. Aktualnie odczuwa bóle głowy, zażywa 1-2 razy dziennie leki przeciwbólowe i pozostaje pod opieką lekarza neurochirurga (dowód : zeznania powoda – k.112v). Ponadto powód odczuwa bóle w rejonie złamań kości prawego oczodołu. Kierując wzrok w stronę prawa widzi podwójny obraz. Nie jest zainteresowany planowanym wcześniej zabiegiem wstawieniu płytki tytanowej nad okiem prawym (dowód : zeznania powoda – k.112v, k.140-141).

U powoda na skutek wypadku z dnia 8.03.2013 r. doszło do rozległego urazu czaszkowo-mózgowego i powstania trwałego uszczerbku na zdrowiu wyniku w postaci złamania kości czołowej, szczególnie w zakresie zatoki czołowej prawej i stropu oczodołu prawego, sitowia i kości klinkowej (10 % trwałego uszczerbku na zdrowiu) stanu po złamaniu zatoki szczękowej z zajęciem dna prawego oczodołu (3 % trwałego uszczerbku na zdrowiu), cerebrastenii pourazowa – po przebyłym strukturalnym uszkodzeniu mózgowia w następstwie : stłuczenia płata czołowego prawego z krwakiem śródmózgowym w tym płacie, krwiaka przymózgowego w przednim dole czaski po stronie prawej, krwiaka przymózgowego przy płacie ciemieniowym prawym (10 % trwałego uszczerbku na zdrowiu) drobnych blizn po licznych ranach tłuczonych w rejonie łuku brwiowego i czoła prawego (1 % trwałego uszczerbku na zdrowiu, tj. łącznie 24 % długotrwałego uszczerbku na zdrowiu).

(dowód : opinia biegłego Z. R. – k.122-125).

Występują u powoda bóle głowy związane z przebyłym urazem czaszkowo-mózgowym, które będą się utrzymywać nadal przez wiele miesięcy. W diagnostyce neurologicznej są one jednym z elementów cerebrastenii pourazowej. Następstwa wypadku w postaci podwójnego widzenia mogą się utrzymywać przez okres roku, lecz nie stanowią przeszkody w kontynuowaniu pracy zgodnej z kwalifikacjami zawodowymi posiadanymi przez powoda (dowód : opinia biegłego Z. R. – k.122-125).

W piśmie z dnia 15.07.2013 r. pozwany potwierdził przyjęcie szkody zgłoszonej przez D. K. (dowód : pismo z 15.07.2013 r. – k.104-105). Pismem z dnia 5.08.2013 r. poinformował pełnomocnika powoda, że wyjaśnienie w terminie 30 dni okoliczności niezbędnych do ustalenia odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń albo wysokości odszkodowania okazało się niemożliwie, z uwagi na nie dostarczenie dokumentów o których wystąpiono do pełnomocnika powoda oraz brak dokumentów stanowiących o odpowiedzialności ubezpieczonego (dowód : pismo z 5.08.2013 r. – k.106-107).

K. P. P. w. W. w piśmie skierowanym do pozwanego z dnia 30.08.2013 r. poinformowała, że w sprawie wypadku drogowego z dnia (...) nie nadeszła opinia uzupełniająca biegłego z rekonstrukcji wypadków drogowych i z powodu braku dostępności akt sprawy nie było możliwe przesłanie kopii opinii (dowód : pismo z 30.08.2013 r. – k.108).

W piśmie z dnia 12.11.2013 r., (doręczonym pozwanemu w dniu 20.11.2013 r.) powód stwierdził, że prowadzone przez P. R. w. W. postępowanie przygotowawcze potwierdziło to, że sprawcą zdarzenia jest H. W. (ubezpieczonego u pozwanego) i w związku z tym wezwał ubezpieczyciela do zapłaty na rzecz powoda kwoty 90.000 złotych tytułem zadośćuczynienia w terminie do dnia 26.11.2013 r. (dowód : pismo z 12.11.2013 r. – k.109).

Pozwane (...) pismem z dnia 3.12.2013 r., tytułem zadośćuczynienia (za uszkodzenie ciała i rozstrój zdrowia doznany przez powoda podczas wypadku komunikacyjnego w dniu (...)), przyznał i wypłacił powodowi kwotę 12.000 złotych (dowód : pismo – k.102-103).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie następujących dowodów :

- zeznań powoda D. K. (k.112 w zw. nagraniem 00:11:27 – 00:33:59 – k.140-141);

- opinii sądowo-lekarskiej biegłego Z. R. (2) (k.122-125),

- notatki urzędowej (k.9-11), fotografii aktu oskarżenia (k.12-17), fotografii opinii do sprawy (...), dokumentacji medycznej dotyczącej leczenia powoda (k.36-75,126), korespondencji z postępowania likwidacyjnego (k.102-109).

Zeznania powoda D. K. Sąd ocenił jako wiarygodne, gdyż były one potwierdzone przedłożonymi przez niego dokumentami dotyczącymi stanu zdrowia, a także z opinią biegłego Z. R. (2).

Jako przydatną Sąd uznał opinię biegłego Z. R. (2), gdyż była ona jasna, logiczna, rzeczowa, jej sporządzenie poprzedzała wnikliwa analiza dokumentacji medycznej oraz bezpośrednie badanie powoda. Treść opinii w pełni odpowiada na pytania jakie były stawiane przed biegłym. Nadto żadna ze stron nie zgłasza uwag co do przedstawionych wniosków opinii.

Wartość dowodowa dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy nie budziła wątpliwości Sądu.

Sąd zważył, co następuje :

Powód D. K. wniósł o zapłatę zadośćuczynienia pieniężnego opierając roszczenie o przepis art. 445 § 1 k.c. Zgodnie z tym przepisem sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Odpowiedzialność pozwanego (...) w (...) oparta jest o treści art. 822 § 1 k.c., przy czym z mocy § 4 tegoż artykułu uprawniony do odszkodowania, w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, może przy tym dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela. Odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu odpowiedzialności cywilnej została doprecyzowana ustawą z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczeń Komunikacyjnych (tj. Dz. U. z 2013 r., poz.392).

W przedmiotowej sprawie bezspornym był fakt zaistnienia zdarzenia drogowego, w którym obrażenia ciała odniósł powód. Pozwany przyznał również i to że w ramach umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej kierującego pojazdem M., pozwany jest zobowiązany do naprawienia szkody będącej następstwem wypadku komunikacyjnego z dnia 8.03.2013 r.

Sporną między stronami była należna powodowi kwota zadośćuczynienia, gdyż pozwany uznał, że wypłacona w toku postępowania likwidacyjnego na rzecz powoda kwota 12.000 złotych stanowi pełną rekompensatą odniesionej przez powoda krzywdy z tytułu następstw przedmiotowego wypadku.

Oceniając roszczenie wynikające z art. 445 § 1 k.c. sąd powinien wziąć pod uwagę wszystkie okoliczności danego zdarzenia mające wpływ na rozmiar doznanej krzywdy, a zwłaszcza rodzaj obrażeń, natężenie oraz czas trwania związanych z nimi cierpień fizycznych i psychicznych (pobyt w szpitalu, bolesność zabiegów, dokonywane operacje, leczenie sanatoryjne itp.), stopień kalectwa, poczucie nieprzydatności, konieczność korzystania ze wsparcia bliskich, prognozy na przyszłość, trwałość skutków uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia (kalectwo, oszpecenie, bezradność życiowa, poczucie nieprzydatności). Okoliczności te należy każdorazowo określić i rozpatrywać w przypadku konkretnej sprawy. W przedmiotowej sprawie Sąd miał na uwadze zarówno rozmiar cierpień fizycznych powoda jakich doznał lecząc skutki wypadku, jego dolegliwości bólowych powstałych w następstwie urazów oraz rozmiar trwałego uszczerbku na zdrowiu. Nie ulega wątpliwości, iż powód doznał dość rozległego urazu czaszkowo-mózgowego. W świetle opinii biegłego Z. R. (2) doznany przez pozwanego (w wyniku zdarzenia z dnia (...)), trwały uszczerbek na zdrowiu wynosi 24 %, co wskazuje, iż rozmiar doznanych obrażeń jest stosunkowo wysoki. Mając świadomość tego, iż określany procentowo rozmiar uszczerbku na zdrowiu ma charakter przede wszystkim pomocniczy i nie powinien być wyłączną podstawą określania wysokości należnego świadczenia, tym niemniej nie można bagatelizować okoliczności, iż doznane obrażenia były dla powoda dotkliwe. Należy zauważyć, że większość obrażeń skupiała się w newralgicznych miejscach ciała, jakimi są okolice głowy w tym oczu i w ocenie biegłego mnogość oraz rozległość niektórych obrażeń uzasadniała określenie uszczerbku na zdrowiu w górnych granicach wskaźnika wynikającego z

rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z 18.12.2002 r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (tj. Dz.U.2013.954).

Sąd określając wysokość należnego powodowi zadośćuczynienia uwzględnił to, że nadal odczuwa on następstwa przedmiotowego wypadku, czego dowodem są bóle głowy, które w ocenie biegłego Z. R. (2) mają związek z przeżytym urazem czaszkowo-mózgowym, jak również występujące u powoda trudności w codziennym funkcjonowaniu związane z problemem „podwójnego widzenia” i niebezpieczeństwo związane z uszkodzeniem (w wyniku wypadku) oczodołu, które może wpływać na funkcjonowanie powoda jeszcze przez okres roku. Sąd brał pod uwagę także i to, że powód od chwili opuszczenia szpitala wymagał przez okres kilku miesięcy pomocy ze strony innych osób i miał trudności przy wykonywaniu najprostszych codziennych czynności. Określając wysokość zadośćuczynienia Sąd kierował się także tym, że zadośćuczynienie pieniężne ma charakter kompensacyjny, a tym samym suma zadośćuczynienia powinna reprezentować ekonomicznie odczuwalną wartość (por. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 8 grudnia 1973 roku, III CZP 37/73, OSN 1974, Nr 9, poz. 145).

Mając na uwadze powyższe okoliczności i rozważania Sąd uznał, że kwota 80.000 złotych jest tą która winna zrekompensować powodowi doznaną krzywdę. Świadczenie w tej wysokości jest finansowo odczuwalne, a jednocześnie odpowiednie z uwagi na stopę życiową społeczeństwa. Ponieważ powodowi wypłacono już zadośćuczynienie w kwocie 12.000 złotych, w niniejszej sprawie należało zasądzić na jego rzecz jeszcze kwotę 68.000 złotych.

Sąd nie uwzględnił wniosku powoda, aby odsetki ustawowe od zasądzonej sumy zadośćuczynienia należały się od dnia 16.08.2013 r. Podzielić należało twierdzenia pozwanego, iż w terminie wynikającym z przepisów ustawy z dnia 22.05.2003r o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. Nr 124, poz. 1152) nie było możliwym ustalenie zasady odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanego, bowiem przez ten czas niewyjaśnione dostatecznie zostały okoliczności wypadku oraz ustalenie winy sprawcy. Dodatkowo pełnomocnik powoda nie dostarczył pozwanemu wszystkich wymaganych dokumentów. Zważywszy na to, że dopiero w pozwie powód ostatecznie określił wartość dochodzonego zadośćuczynienia na kwotę 80.000 złotych, stąd stosownie do wymogów art. 481 § 1 i 2 k.c., odsetki ustawowe należą się mu z chwilą doręczenia odpisu pozwu tj. od dnia 25.02.2014 r.

W zakresie wyższej kwoty zadośćuczynienia oraz płatności odsetek za okres wcześniejszy, Sąd uznał żądania te za nieuzasadnione co skutkowało oddaleniem powództwa.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c., biorąc pod uwagę, iż powód wygrał niniejszy proces w przeważającej części tj. 85 %.

W związku z tym, że powód uiszczył opłatę sądową od pozwu wynoszącą 1.200 złotych, stąd pozostałą nieuiszczoną opłatą sądową w wysokości 2.800 zł należało zgodnie z art. 113 ust. 1 ustawy z 28.07.2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tj. Dz. U. z 2010 r., Nr 90, poz. 594 ze zm.) obciążyć pozwanego.

Na poniesione przez powoda koszty procesu składają się: uiszczona opłata sądowa od pozwu w kwocie 1.200 złotych, wynagrodzenie pełnomocnika wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 3.617 złotych (§ 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokacie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu – (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 z późn.zm.) oraz poniesione wydatki na opinię biegłego w wysokości 590,98 złotych co daje łącznie kwotę 5.407,98 złotych. W oparciu o wynik procesu należną powodowi jest kwota 4596,78 złotych z całości poniesionych przez niego kosztów procesu (85 % z 5.407,98 zł). Z kolei na wydatki poniesione przez pozwanego składa się wynagrodzenie pełnomocnika wraz z opłatą skarbową tj. 3.617 złotych (§ 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu – Dz. U. z 2002 r., Nr

163, poz. 1349 ze zm.), przy czym pozwanemu należałoby się 542,55 złotych (15 % z 3.617 złotych). Różnica pomiędzy poniesionymi wydatkami stron wynosiła 4.054,23 złotych, którą zasądzono od pozwanego na rzecz powoda.

SSO Jan Bartniak